

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/169/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817213112
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817213112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu L. proti žalovanej J., o zaplatenie 6.162,94 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. marca 2018, č.k. 11Csp/168/2017-84, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti čo do splatnosti peňažného plnenia v mesačných splátkach **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.162,94 eur, úrok 219,83 eur, úroky z omeškania 2,65 eur, úrok 10,90 % ročne z nezaplatenej istiny 6.162,94 eur od 23.9.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.162,94 eur od 23.9.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 219,83 eur od 23.9.2017 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach v sume 106,54 eur od mesiaca mája 2018, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že L. ako banka uzatvorila s klientom s J.N., X. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - pôžička, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 6.800 eur, išlo o bezúčelový úver, kde fixná úroková sadzba bola 10,9 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 340 eur, termín splatnosti poplatku za poskytnutie úveru do 5.6.2016, počet splátok 96, termín splátok mesačne v 20-ty deň kalendárneho mesiaca, výška splátky 106,54 eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 20.5.2016, počet splátok 96, splatnosť úveru 22.4.2024, výška RPMN 13,34 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy 9,93 %, celková výška úveru 10.567,84 eur, odplata 15,9 %, úrok z omeškania 5 % ročne, poplatok za vklad v hotovosti za úverový účet 2,50 eur a iné poplatky uvedené v tejto zmluve vo výške 40 eur, 15 eur, 15 eur, 30 eur, 25 eur a 50 eur. Žalobca súdu predložil prehľad splácania dlhu do predčasného zosplatnenia, kde dlh predstavoval sumu 6.162,94 eur, stav omeškaných splátok na úvere k 22.9.2017 suma 6.382,77 eur, prepočet zmluvných úrokov, zaplatila 757,64 eur, zaplatila istinu 637,06 eur, úrok 977,47 eur, úrok dlžný 219,83 eur, prepočet úroku z omeškania 2,65 eur. Žalobkyňa dlh, ktorý je predmetom sporu, uznala čo do základu aj výšky. Žiadala o splátkový kalendár vo výške 50 eur mesačne. Dôvodila, že dlh by mohla splácať v pôvodných splátkach vo výške 106,54 eur až o 2 mesiace, keď splatí úvery, ktoré má. Úver vo výške 6.800 eur použila na bežné výdavky. Nevie akú sumu zaplatila. Dlhy by mohla splácať v splátkach až o dva mesiace, keď zaplatí ostatné dlhy, ktoré má v L. kde má splácať mesačne úver vo výške 200 eur, ale rieši ho nižšími splátkami. Má dlh v O., ktorý spláca vo výške 45 eur a v Z., ktorý spláca vo výške 66 eur mesačne. Je slobodná matka dvoch detí vo veku XX a X rokov. Otcovia detí výživné neplatia, preto poberá náhradné výživné spolu vo výške 213

eur. Žije s priateľom v jeho byte, kde inkaso platí priateľ, s ktorým nemá deti. Pracuje v spoločnosti F. v L., kde priemerný zárobok predstavuje 582 eur. Podľa vyjadrenia žalobcu, ak by súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 50 eur mesačne, postupoval by v rozpore so zákonom a takéto rozhodnutie by zvýhodnilo žalovanú, ale znevýhodnil by žalobcu. Takto určenú splátku by až do úplného zaplatenia žalovaná splatila dlh za viac ako 10 rokov. Splátka v zmysle úverovej zmluvy predstavuje sumu 106,54 eur. Súd prvej inštancie v súlade s § 282 CSP rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku, nakoľko žalovaná uznala nárok uplatnený žalobcom čo do základu aj výšky a vzhľadom k tomu, že žalovaná požiadala o zaplatenie žalovanej istiny v splátkach, povolil žalovanej splatenie dlžnej sumy v splátkach, pričom určil výšky splátok a podmienky ich zročnosti.

2. Proti rozhodnutiu v časti, ktorou súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 106,54 Eur mesačne, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na skutočnosť, že súd nesprávne poučil, že voči celému rozsudku pre uznanie nie je prípustné odvolanie. Mal za to, že odvolanie nie je prípustné len v časti uznanej žalovaným, v časti rozhodnutia, ktorým povolil súd splácať dlh v splátkach a v časti rozhodnutia o trovách konania je odvolanie prípustné. V napadnutej časti považuje rozsudok za nesprávny a odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Zastával názor, že priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach po 106,54 Eur postupoval súd v rozpore so zákonom. Dôvodil, že rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Priznaním splátok vo výške 106,54 Eur súd priznal žalovanej splácať úver v totožnej výške, v akej mala žalovaná splátky podľa zmluvy. Namiesto určitej sankcie za to, že si neplnila svoje zmluvné povinnosti, bola touto formou za porušenie zmluvy „odmenená“. Priznaním splátok po 20 eur mesačne žalovaná získala možnosť splácať úver, pri splácaní ktorého porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, v sume takmer o tretinu nižšej ako mala pôvodnú splátku. Poukázal na to, že vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mala žalovaná možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať, a tým preukázať, že mohla priebežne peňažný dlh splácať aspoň v takej výške, ktorá by bola primeraná jej finančným možnostiam. Žalovaná tak neuskutočnila, nakoľko poslednú splátku uskutočnila v auguste 2016, ešte pred predčasným zosplatením. V prípade splátky vo výške 106,54 eur mesačne by žalovaná splácala len istinu bez príslušenstva takmer 5 rokov. Žalobca mal za to, že uvedené je neprípustné, nakoľko žalovaná ako strana, ktorá porušila zmluvu, by bola bezdôvodne zvýhodnená a navyiac za uvedené dlhé obdobie by žalovanej narastali úroky a úroky z omeškania a v konečnom dôsledku by bola daná doba splácania ekonomicky nevýhodná aj pre samotnú žalovanú. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania, aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku. Poukazovala na svoju nepriaznivú finančnú a sociálnu situáciu, v dôsledku ktorej požadovala splácanie dlhu v splátkach po 50 eur mesačne.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že pokiaľ žalovaná má ďalšie úvery, ktorými sa zaťažila, tieto nie sú nevyhnutnými výdavkami a neospravedlňujú ju od jej povinnosti uhradiť žalovanému sumu, resp. nie sú dôvodom k tomu, aby súd priznal žalovanej plnenie dlhu v splátkach. Dôvodil, že posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovanej a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúcim iba tvrdená situácia žalovanej, ale jej celkové majetkové pomery.

5. Krajský súd, ako odvolací súd, preskúmal vec v napadnutom rozsahu čo do splatnosti dlhu v mesačných splátkach v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

6. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

7. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne

inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

8. Vo všeobecnosti teda platí, že lehota na plnenie priznané súdnym rozhodnutím je zo zákona tri dni, pričom plyní od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť v splátkach, pričom musí určiť výšku aj dátum splatnosti každej jednotlivkej splátky. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

9. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že je v prejednávanej veci je namieste určiť dlhšiu lehotu na plnenie alebo stanoviť, že sa plnenie má uskutočniť v splátkach, je potrebné túto časť výroku rozhodnutia súdu podložiť zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo odôvodňovali záver súdu, že je potrebné vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom účastníkov vhodné určiť na splnenie dlhu lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo stanoviť, že peňažné plnenie môže byť splnené v splátkach (R 67/1966).

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie, aj keď povolenie splátok žalovanej len stručne odôvodnil tým, že žalovaná žiadala o splátkový kalendár, preto rozhodol tak, že dlžnú sumu je žalovaná povinná splácať v mesačných splátkach v sume 106,54 eur od mesiaca mája 2018, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, až do úplného zaplatenia, z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie mal za preukázané dostatočným spôsobom pomery žalovanej, ktoré odôvodňujú povolenie splácania priznaného peňažného nároku v splátkach a na tieto pomery poukázal aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Finančné, majetkové a sociálne pomery žalovanej nepochybne vyplývajú z obsahu spisu a súd prvej inštancie tak rozhodol o povolení splátok po náležitom zistení pomerov na strane žalovanej. Jeho rozhodnutie preto v tomto smere nevyznieva nepresvedčivo a arbitrárne. Súd prvej inštancie dôvodne zohľadnil aj sociálny aspekt na strane žalovanej, ktorá by nebola schopná vôbec, resp. bez toho, aby sa dostala do ešte závažnejšej ťaživej sociálnej situácie, plniť žalobcovi v 3-dňovej lehote, pričom súčasne nemožno neprihliadnuť na to, že na strane žalobcu ide na rozdiel od žalovanej o právnickú osobu, čo vylučuje vznik totožných dôsledkov ako na strane žalovanej pre prípad stanovenia dlhšej lehoty na plnenie, ktoré postavenie žalobcu objektívne práve vo vzťahu k žalovanej v tomto smere zvyhodňuje. Využitie tejto zákonnej možnosti, nemožno rozhodne identifikovať s možnosťou voľby primeraného spôsobu vykonania exekúcie, keď vznik trov s jej vedením spojených by nepriaznivú situáciu žalovanej nezlepšil, ale naopak, výrazne zhoršil, predchádzanie ktorým následkom (samozrejme za dodržania platobnej disciplíny na strane žalovanej s poukazom na sankciu v podobe straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich v stanovenej lehote) sleduje práve súdom prvej inštancie na danú vec aplikované zákonné ustanovenie.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne, správne aplikoval ust. § 232 ods. 3 CSP, ktoré tiež správne interpretoval. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda nebola dôvodná.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti povoľujúcej zaplatenie priznaného peňažného plnenia v splátkach po 106,54 eur (nie ako nesprávne práve žalobca v časti svojho odvolania uvádza „priznaním splátok po 20 eur mesačne...“, t. j. bez náležitého oboznámenia sa s napadnutým rozhodnutím) ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi, nakoľko jej žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

14. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).